

med Spørgsmaalet om Anlæg af en Jisserihavn ved Vesterhavet, men man er vejen tilbage for den uhyre Beføstning. Her synes der nu at være en Mulighed for, efter at man har faaet Thyborønkanalen sejlsbar, at løse Spørgsmaalet for en adskillig billigere Penge, end der før har været Tale om. Naar vi da staa over for saadanne Muligheder, som vi i Udvalget ikke have kunnet paataage os Ansvar for at dødsdømme som ubrugelige og upraktiske, have vi heller ikke turdet paataage os det Ansvar, som vilde ligge i at nægte dette Anlæg, naar Følgen deraf efter sagkyndiges Mening vilde blive, at Kanalen sandede til igen og blev ubrugelig. Der er ikke megen Mening i at anvende saa store Summer for at faa Kanalen tilvejebragt og saa nægte et Anlæg, som efter de paagældende sagkyndiges Støn maa til for at holde Kanalen sejlsbar. Men, som sagt, hvad de tekniske Detailler og hele den tekniske Bedømmelse af Anlægget og dets Effektivitet angaar, har Finansudvalget Ret til at skyde Ansvar fra sig over paa Regeringen, og jeg antager, at Regeringen for sit Vedkommende henholder sig til sine sagkyndige. Det er Sagernes Gang i saadanne Tilfælde, og man kan maasse sige, det er meget sørgeligt, at det er saa. Der er maasse dem, som mene at man ikke burde bevilge slikt, uden at man til Punkt og Prikke kunde overbevise sig om, at det vil gøre den Nytte, det paastaas, at der skal gøres derved; men saa kunde Rigsdagen overhovedet aldrig gaa med til slige tekniske Bevillinger; thi den sidder ikke inde med den fornødne Sagkundskab til at bedømme slikt. Den har bedømt og maa altid bedømme slige Ting i Tillid til, hvad de paagældende sagkyndige have erklæret, og her er Enighed i Kommissionen, det vil sige, et enkelt Kommissionsmedlem, Ingeniør Fibiger, deltog kun i Begyndelsen i Kommissionens Arbejde, og han synes at have næret nogen Tvivl, men dog ikke saa afgørende, at der er Grund til at antage, at han fuldstændig vilde have skilt sig fra Kommissionen i sin endelige Indstilling; maasse var han fremkommen med et Separatvotum. Det ved man nu ikke; men alle de, der førte de stedlige Undersøgelser til Ende, og derpaa deltog i Forhandlingerne, vare enige om, at Bevillingen burde gives, idet det var den eneste Mulighed for at bevare Kanalen. — Under § 27 skal jeg først omtale det Vindringsforslag, som er stillet af 6 Medlemmer af Udvalget, om en Bevilling af 200 Kr. til Oprettelsen af et Billetsalgsted ved Tange. Tange ligger mellem Bjerringbro og Hødkærbro og i en Egn, hvor man har 3 Fjerdingvej til den

nærmeste Station paa begge Sider. Stedet ligger mellem $\frac{1}{2}$ Mil og 3 Fjerdingvej fra Ans, som er i stærk Opkomst, og hvorfra man vil benytte dette Billetsalgsted, hvis det bliver oprettet. Endvidere er der i et Andragende, der er fremkommet fra mellem 2 og 300 Beboere i den paagældende Egn, henvist til, at det ikke er nogen ubetydelig Befolkning omkring Tange, for hvem dette Billetsalgsted vilde faa en saa væsentlig Betydning, at det i alt Fald har forekommet os, som have stillet Forslaget, ubilligt ikke at give dem det. Der er her slet ikke Tale om nogen egentlig Udgift for Statskassen; der er et Bogterhus ved Tange, og Vejene krydres her, saa der behøves heller intet nyt Bejlanlæg. Man har opført Summeren 200 Kr. blot for at have en Sum at stemme over; i Virkeligheden er Summeren mere nominal, idet Oprettelsen af dette Billetsalgsted ligger Beboerne saa stærkt paa Sinde, at de ere villige til at afholde de smaa Omkostninger, her vil blive Tale om. Beboerne have, som det vil fremgaa af Andragendet, andraget om en Holdeplads, men efter Konference med den ærede Minister have vi anset det for temmelig haabløst at opstille et saadant Forlangende, og vi have derfor nøjedes med dette mere beskedne Krav, som jeg haaber vi ville faa den Glæde at kunne føre igennem. Et enkelt Medlem har opstillet et Vindringsforslag om Oprettelsen af en Holdeplads ved Herfølge og vil sandsynligvis motivere det. — Det næste Punkt er Vindringsforslag Nr. 269, som jeg har omtalt. — Derpaa kommer Vindringsforslag Nr. 270: Anlæg af Telefonforbindelsen mellem Rjøbenhavn—Odense. Ved den Behandling stemte man her i Tinget for en Statstelefonforbindelse mellem Rjøbenhavn og Odense, men siden den Tid er Tanken om en videregaaende Forbindelse mellem Danmark og Tydskland opstaaet; den skulde fremkomme derved, at man forlængede Vintien Rjøbenhavn—Odense til Kolding og saa derfra tilvejebragte en Telefonforbindelse Syd paa gennem Hertugdømmerne til Hamborg, eventuelt til Berlin, og Nord paa til forskellige større jydsk Bjer. Dette skulde være Behandlingen dels til et dansk Telefonnet og dels til en Telefonforbindelse mellem Danmark og Tydskland, men for at muliggøre en saadan Forbindelse og særlig Vedningen Rjøbenhavn—Odenses Benyttelse i den Retning, jeg har antydet, maa der anvendes en tykkere Traad end den, der tidligere er foreslaaet, der var for kun paaregnet en 3 m/m. Traad, men det vil nu være nødvendigt at gaa til en 4 m/m.s, og det er det, som udtrykkes